

محمود جلالی - بهزاد معتمدی*

زمین‌شناسان از حفایه شده چه می‌آموزند؟

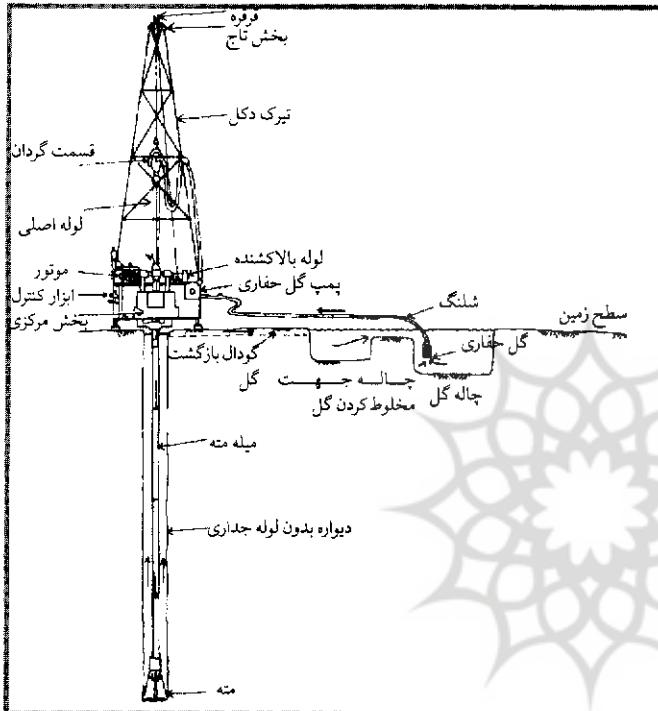
همواره ممکن است مسأله‌ای به وجود آید که تنها زمین‌شناس یا فردی آشنا به مسائل علوم زمین قادر به حل آن است. در حین حفاری یک چاه، همه‌ی موادی که از چاه بیرون می‌آیند، اعم از رسوبات و سیالات موجود در چاه حائز اهمیت هستند؛ زیرا به واسطه‌ی آن‌ها می‌توان به روش مستقیم، اطلاعاتی از بخش‌های درونی زمین به دست آورد. این موضوع باعث شده است، محققان علاقه‌ی زیادی به مطالعه‌ی مواد به دست آمده از چاه‌ها داشته باشند.

زمین‌شناسان در حین برداشت‌های صحرایی از سنگ‌های موجود در سطح زمین که بروزند دارند، اطلاعات ارزشمندی به دست می‌آورند و به کمک بررسی آن‌ها، نقشه‌های زمین‌شناسی ناحیه را رسم می‌کنند. اما در آن نواحی که سنگ‌ها بروزند ندارند، امکان نقشه برداری و بررسی سنگ‌ها فقط به نقاطی محدود است که چاه‌ها وجود دارند. در این نواحی با اطلاعات به دست آمده از چاه‌ها و تطبیق آن‌ها با داده‌های حاصل از بروزندگان تداوم لایه‌ها و تغییرات آن‌ها در نواحی پوشیده، تعیین کرد و با توجه

امروزه چاه‌ها به دلایل گوناگونی در زمین حفر می‌شوند. در مهندسی عمران و زمین‌شناسی مهندسی، چاه‌ها اغلب برای شمع‌ریزی، جایگذاری ستون‌ها و افزایش مقاومت فشاری و بالا بردن ضریب استحکام ساختمان‌ها، پل‌ها و دیگر بنای‌ها حفر می‌شوند. در مناطق محتمل معدنی، در بسیاری از موقع چاه‌های اکتشافی را به منظور دستیابی به نمونه‌های تحت‌الارضی حفر می‌کنند. در این نواحی، به واسطه‌ی حفر چاه در چندین نقطه و تعیین ضخامت توده‌ی معدنی، شکل هندسی توده‌ی معدنی را تخمین می‌زنند و بر اساس عیار به دست آمده از نمونه‌های چاه‌ها، تغییرات عیار را در توده‌ی معدنی می‌سنجند. برای بررسی های محیط‌زیستی در خاک‌ها و آب‌های زیرزمینی، به حفاری چاه نیاز است. چاه‌های عمیق عموماً برای به دست آوردن آب از سفره‌های عمیق زیرزمینی و هیدرولوگیکی اعم از نفت و گاز حفر می‌شوند که مورد بحث این مقاله است.

با توجه به گفთار فوق درمی‌یابیم، در هر ناحیه که چاهی حفاری می‌شود، باید زمین‌شناسی حاضر باشد؛ زیرا در حین حفاری

۴. حفاری دورانی (شکل ۲) که توضیح کامل آن در ادامه خواهد آمد.

شکل ۲. طرح شماتیک از اجزای تشکیل دهندهٔ دستگاه حفاری دورانی

۵. حفاری با لیزر که احتمالاً فرآیندهٔ نزدیک و با پیشرفت فناوری، امکان این گونه حفاری نیز فراهم خواهد شد. چاه‌هایی که به روش دورانی حفاری می‌شوند، ممکن است به طور قائم، مایل و حتی افقی باشند (شکل ۳). در حین حفاری همواره باید چاه از قطعات حفاری شدهٔ خالی شود. این قطعات اصطلاحاً کاتینگ^۲، نامیده می‌شوند که اندازهٔ آن‌ها از حد پودر خاکه تا چند سانتی‌متر متغیر است. کاتینگ‌ها معمولاً توسط چرخش گل حفاری که توسط پمپ‌های قوی از طریق لولهٔ حفاری و از درون متنه به داخل چاه تزریق می‌شود، از چاه خارج می‌شوند. گل حفاری عمدتاً از بتونیت که ماده‌ای با گرانیروی بالاست، تشکیل می‌شود. برای افزایش چگالی گل حفاری، به آن باریت^۳ که ماده‌ای چگال است، اضافه می‌کنند. [سحابی، ۱۳۶۱]. با تزریق گل به چاه و حرکت آن از کف چاه به بالا، نمونه‌های کنده شده در گل به سمت بالا حرکت می‌کنند. فایده‌ی مهم دیگر گل حفاری، خنک کردن متنهٔ حفاری و

به آن‌ها زمین‌شناسی می‌تواند، تطبیق‌های دو بعدی و سه بعدی را در ناحیهٔ مورد بررسی ترسیم کند [مطبعی، ۱۳۷۴].

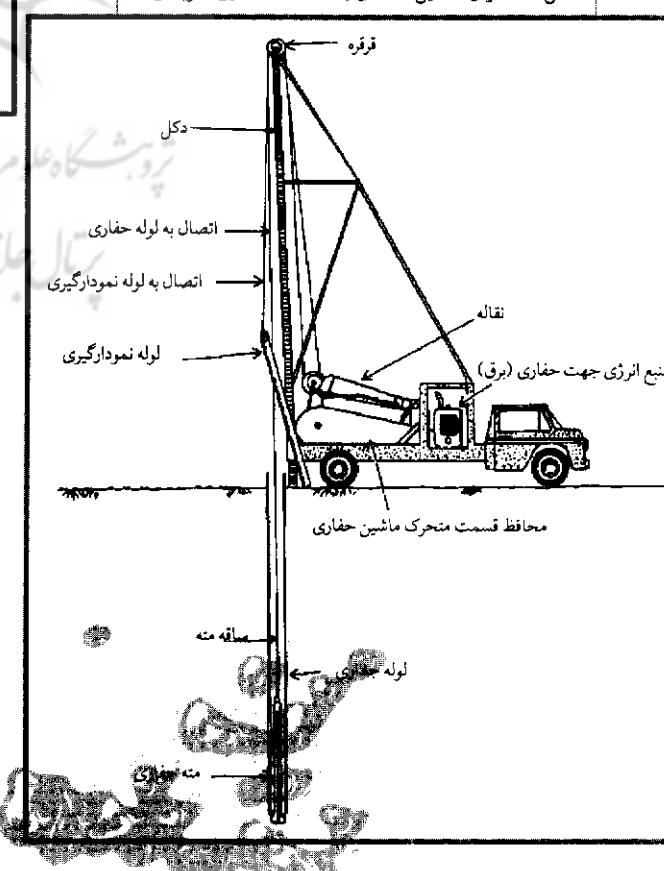
موارد ذکر شده، اهمیت چاه‌ها در رشته‌های گوناگون علوم زمین را به اختصار بیان کردند. اینک در ادامه به معرفی انواع روش‌های حفاری چاه‌ها اشاره خواهیم کرد:

۱. حفاری با دست که معمولاً چاه‌های کم عمق با این روش حفاری می‌شوند.

۲. حفاری با شفت‌ها که معمولاً برای نمونه‌برداری در معادن و یا زمین‌شناسی مهندسی حفر می‌شوند.

۳. حفاری ضربه‌ای (شکل ۱) که با آن حفاری‌های نیمه عمیق انجام می‌شوند. این گونه حفاری معمولاً برای حفر چاه‌های آب به کار می‌رود و در حفاری چاه‌های نفتی، معمولاً پس از انجام حفاری به روش دورانی^۱، برای انجام عملیات تکمیلی از آن استفاده می‌شود.

شکل ۱. اجزای تشکیل دهندهٔ یک دستگاه حفاری ضربه‌ای

دقیق چاه، گزارش روزانه‌ی فعالیت‌های حفاری و پیشرفت آن، نتایج آزمایش‌ها فشار سازند، نمایش نفت، گاز و یا کانی‌ها، توصیف و اندازه‌گیری هرگونه سیال که امکان دارد، از لایه‌های متخلخل به درون چاه جاری شود. با توجه به اهمیت کاتینگ‌ها و مغزه‌ها، و اطلاعات بسیار مهمی که می‌توان از آن‌ها به دست آورده، معمولاً از کاتینگ‌ها و مغزه‌ها برای بررسی‌های آزمایشگاهی نگه‌داری می‌کنند. توسط کاتینگ‌ها و مغزه‌ها، اطلاعات مستقیماً از داخل زمین به دست می‌آید که بر اساس آن‌ها می‌توان نواحی متفاوت را بایکدیگر مقایسه کرد [Geology, No.22 Lite, 2011]. امروزه هنگام حفاری و یا بعد از حفاری، ابزار ژئوفیزیکی را به درون چاه می‌فرستند تا اطلاعات پتروفیزیکی چاه را به دست آورند. این ابزار اطلاعات تحت‌الارضی، نظیر درجه‌ی حرارت، تشعشع طبیعی اشعه‌ی گاما^۳، هدایت الکتریکی، و چگالی سنگ‌ها را در اختیار مامی گذارند. با استفاده از روش‌های جدید، تصویربرداری سه بعدی از دیواره‌ی چاه را به دست می‌آورند. این یافته‌ها به زمین‌شناس در تشخیص نوع سنگ‌ها اطلاعات بیشتری می‌دهند. به کمک این لاغ‌های ژئوفیزیکی می‌توان، با تعیین

جلوگیری از ریزش دیواره‌ی چاه است. علاوه بر این‌ها، از چرخش گل حفاری برای تمیز کردن چاه‌ها به منظور عملیات لوله‌گذاری و موارد مورد نیاز دیگر، استفاده می‌کنند. در برخی از چاه‌ها بر اساس نیاز، نوعی دیگری از اطلاعات به نام مغزه^۴ گرفته می‌شود (شکل ۴). مغزه عبارت است از ستونی استوانه‌ای از چاه که توسط دستگاه مغزه‌گیری از افق‌های متفاوت، بنا به نیاز گرفته می‌شود. مته‌ی مخصوص مغزه‌گیری با مته‌های معمولی (شکل ۵) متفاوت است و در این نوع مغزه‌گیری، ستونی سالم از چاه برای بررسی‌های رسوب‌شناسی، دیاژنز، چینه‌شناسی، پتروفیزیک و... به دست می‌آید. امروزه، در مطالعات چاه‌ها، از مغزه‌ها به عنوان در جا بودن و حفظ بافت و فابریک سنگ استفاده‌ی فراوانی می‌شود.

شکل ۳. نمایش حفاری افقی

شکل ۴. جعبه‌ی حاوی مغزه‌های گرفته شده در حفاری

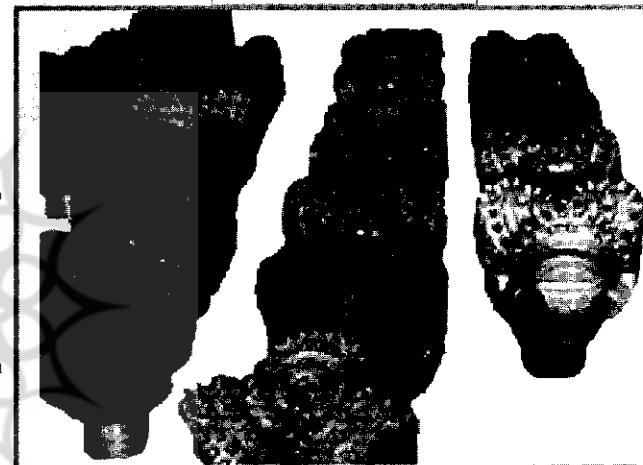
زمین‌شناسان با بررسی نمونه‌های خارج شده از چاه، کلیه‌ی اطلاعات به دست آمده نظیر نوع سنگ، بافت، تخلخل و فسیل‌های درون آن و یا نوع سیال درون چاه را در کنار ستونی که نمایانگر چاه حفاری شده است، یادداشت می‌کنند. به طور کلی، هرگونه اطلاعاتی که کنار دیواره‌ی چاه روی کاغذ نوشته شود، اصطلاحاً «lag» نامیده می‌شود. به لاغی که زمین‌شناس در کنار ستون چاه رسم می‌کند، اصطلاحاً lag زمین‌شناس می‌گویند. لاغ زمین‌شناس شامل اطلاعات دیگری نظیر محل

* کارشناسان ارشد وزارت نفت

نحوه تبدیل واحدهای سنگی به یکدیگر، مز آنها را مشخص کرد. اطلاعات جمع آوری شده توسط ابزارهای لاغری رئوفیزیکی، به صورت دیجیتالی در کناره ستون چاه رسمی شوند (شکل ۶).

1. Rotary
2. Cutting
3. BaSO₄
4. Core
5. Gamma ray
6. Contact

شکل ۵. انواع سرمته های حفاری

- منابع
۱. مطیعی، همایون. (۱۳۷۴). زمین شناسی نفت زاگرس. جلد ۱ و ۲. از سری مجموعه طرح تدوین کتاب. انتشارات سازمان زمین شناسی کشور.
 ۲. سحابی، فریدون. (۱۳۶۱). زمین شناسی نفت. انتشارات دانشگاه تهران.
 3. Davis, S.N., and R.J.M. DeWiest. (1966). Hydrogeology. John Wiley and Sons. New York. NY.

